

Jak wygląda abisyński „chrześcijaństwo” Małżeństwo na próbę i nabożeństwa przy akompaniamencie okłasków

Utarło się potocznie mniemanie, że państwo abisyńskie jest państwem chrześcijańskim. Wśród wiadomości z Addis Abeby często powtarzają się depesze o uroczystych nabożeństwach odprawianych w obecności negusa, o wznoszeniu modłów do Boga, ażeby odwrócił od czarnej stolicy, grożące jej nieszczęście, a w Genewie abisyński delegat protestując przeciw wojskowej interwencji Włoch powołuje się na zasady etyki chrześcijańskiej i podkreśla, jak „państwo” abisyńskie, abisyński „gabinet ministrów”, abisyńska kultura i t. d. Interesujące informacje o tej dziwnej mieszaninie wierzeń, jaką jest zbudowany i zorientalizowany chrześcijaństwo abisyński, podaje ks. M. Jagusz w miesięczniku „Oriens”.

Tymczasem rzeczywistość przedstawia się zupełnie inaczej. Abisyński chrześcijaństwo, to tylko jedna więcej fikcja w rodzaju takich, jak „państwo” abisyńskie, abisyński „gabinet ministrów”, abisyńska kultura i t. d. Interesujące informacje o tej dziwnej mieszaninie wierzeń, jaką jest zbudowany i zorientalizowany chrześcijaństwo abisyński, podaje ks. M. Jagusz w miesięczniku „Oriens”.

KANONIZOWANI CESARZE

Abisyjnia więc świętuje nie tylko niedzielę, ale także i sobotę. Poza tym zwraca uwagę wielka liczba świąt ustanowionych przez jednego z cesarzy, jest ich np. 12 w roku specjalnie ku czci Św. Michała. Na czele kościoła stoi abuna, t. j. „nasz ojciec”, mianowany przez patriarchę koptyjskiego w Kairze. Władza abuny, który zostaje zwykle jeden z koptyjskich mnichów klasztoru Św. Antoniego w Egipcie, jest bardzo ograniczona: namaszcza on cesarza, udziela święceń kapłanów, dyspensy do ślubów i przy pomocy ekskomuniki czuwa nad wykonaniem rozporządzeń cesarskich. Właściwie jednak najwyższym zwierzchnikiem kościoła abisyńskiego jest sam cesarz.

Władza świecka wszechwładnie wtrąca się do spraw kościelnych i dochodzi do tego, że każdy władca w dniu swej koronacji ogłasza swą urzędową wiarę, której mają się trzymać poddani. Gdy herold zapowie nowy cesarski katechizm, zebrany lud pochyla głowę i odpowiada: „To nasza wiara, niech żyje negus!” Cesarz posiada nawet władzę ustanawiania nowych praktyk religijnych, a zdarza się też, że nakazuje kanonizację swych poprzedników.

Kapłaństwa w naszym znaczeniu nie ma w Etiopii. Wiernych nauczają kościelni śpiewacy, t. zw. debtara, którzy albo są osiedleni przy klasztorach, albo też wędrują od wsi do wsi, wygłaszając kazania. Świećce kapłanów udziela abuna. Odbiera się go do poprostu w ten sposób, że kandydaci do stanu kapłańskiego czekają na chwilę, kiedy wraz z dworem cesarskim będzie przejeżdżał biskup. Przyszli kapłani nie są poddawani żadnym egzaminom, prócz zbadania, czy potrafią czytać. Abuna wyświęca kapłana przez złożenie rąk i odmówienie odpowiedniej modlitwy, jeżeli jest dość czasu odprawia się jeszcze mszę, a wyświęceni przyjmują komunię, jeżeli zaś cesarz śpieszy się, abuna szybko jedzie dalej.

Kler abisyński dzieli się na kapłanów świeckich i na kler zakonny. Kapłani świeccy nie zachowują celibatu, natomiast kapłani zakonnicy są zawsze bezżenni, zarządzają kościołami klaszternymi i ważniejszymi świątyniami, a znawcami ich jest bardzo dużo, ponieważ w posiadaniu klasztorów znajdują się liczne i bogate tereny.

ABISYŃSKA MSZA

W kościołach abisyńskich, budowanych obecnie w kształcie wielokąta, znajduje się arka przymierza, a w niej złożony jest kamień z relikwiami, służący do odprawiania mszy świętej. W kościołach klasztornych codziennie, a w innych tylko w niedzielę i święta śpiewacy, debtara, odpiewują jutrznię przy akompaniamencie bębnowa i pobożni zgromadzeni w świątyni klaszczą w dłonie; ma to przypominać tańce Dawida. Mszę odprawia się tylko w dzień świąteczny, a w klasztorach jeszcze w środy i w piątki.

NAPAD RABUNKOWY NIE JEST GRZECHEM

W teorii Abisyńczycy uznają 7 sakramentów, w praktyce żaden z nich nie został zachowany w czystości. Najpoważniejszym jest chrzest, udzielany chłopcom w 40-tym dniu po urodzeniu, a dziewczętom w 80-tym. Poza tym oprócz chrztu chłopcy zgodnie ze zwyczajem żydowskim poddawani są obżeraniu w ósmym dniu od urodzenia. Abisyńczycy wierzą w Przenajświętszy Sakrament, ale jedynie w przeistoczenie chleba. Abisyńskie „wino” masłane jest zwykłą wodą, do której wrzuca się suszonych winogron.

Komunię przyjmuje się bardzo rzadko i częściej udziela się jej tylko dzieciom do 12 roku życia.

Obowiązek spowiedzi przed Komunią nie ma, a kłoby chciał się spowiadać, spowiada się tylko z ciężkich grzechów, to zn. ze złamania postu, z zabójstwa, cudzołóstwa i potajemnej kradzieży. Jawnie dokonany napad rabunkowy nie jest uważany za grzech, ponieważ napadnięty może się bronić.

Rozgrzeszenie można otrzymać spotkawszy kapłana choćby na drodze i zwróciwszy się do niego z formułą: „Rozgrzesz mnie”, na co kapłan odpowiada: „Ja cię rozgrzeszam”. Pokuta przy spowiedzi zadawana jest w wyjątkowych wypadkach, bywa ona nierzadko bardzo ciężka, jak np. posty kilkoletnie, można jednak jej ciężar rozłożyć na członków swojej rodziny.

MALŻENSTWA NA PRÓBIE

Zawarciem małżeństwa rządzą nie prawa kościelne, ale tradycyjne zwyczaje. Najpierw więc zawiera się umowę zaręczynową, później małżeństwo zyczajowe, po którym młoda para przez miesiąc mieszka razem wzajemnie się obserwując. Gdy minie miesiąc próby, żona wraca do domu swych rodziców i widuje się ze swym mężem tylko od czasu do czasu. Dopiero po roku takiego nowicjatu małżeńskiego następuje moment decyzji. Młoda para albo mieszka już na stałe razem, albo też rozwodzi się. Małżeństwo kościelne zawierają przeważnie ludzie starsi po wielu latach pożycia małżeńskiego, i tylko ta forma małżeństwa uważana jest za nierozwiązalną.

Wśród pism

WARUNKI ZAUFANIA

„Czas” zajmuje się pytaniem, jakie warunki muszą być spełnione, aby nawiązał się stosunek zaufania między społeczeństwem a rządem.

„Mówi się przedewszystkiem o konieczności współpracy społeczeństwa i rządu... ale nie trzeba zapominać, iż warunkiem istotnej i szczerzej współpracy jest wzajemne zaufanie. Mówi się dalej, iż zadaniem obecnego rządu jest dalsza stabilizacja wprowadzonego przez nową konstytucję systemu politycznego. I znów jakże często się zapomina, że kardynalnym warunkiem trwałości każdego systemu jest zaufanie społeczeństwa...”

Podstawowym warunkiem zaufania społeczeństwa do systemu jest ład i spokój wewnętrzny. To już istniejące. Dalszym warunkiem jest prowadzenie przez rząd właściwej polityki. Cóż to jest „właściwa polityka”? Otóż właściwą polityką jest w pojęciu szarego człowieka taka polityka, która jest aktywna i jednocześnie unika eksperymentów. Te cechy powinny być zwłaszcza właściwością polityki zagranicznej i gospodarczej.

Jako dalsze warunki zaufania uważa „Czas” przestrzeganie praworządności, jednakowe traktowanie wszystkich obywateli i wreszcie właściwe zachowanie się aparatu administracyjnego, czyli tak zwanej biurokracji.

„Dopiero gdy powyższe wyliczone, zasadnicze, podstawowe warunki będą spełnione — kończy „Czas” — rząd będzie mógł liczyć na pełną zaufania współpracę z całym społeczeństwem”.

POLSKA I NIEMCY

Zajmując się losem polskiej mniejszości w Niemczech, „Warszawski Dziennik Narodowy” zwraca uwagę, że jeśli Polska chce obronić naszych rodaków żyjących w Niemczech, ma do tego w ręku odpowiednie środki, gdyż w granicach Polski mieszka sporo Niemców.

„Ta mniejszość niemiecka cieszy się w Polsce nie tylko bardzo szerokimi uprawnieniami, ale ponadto w praktyce administracyjnej, wyjątkowymi względami. Nawet część prasy rządowej bije już na alarm spowodu ogromnego rozpanoszenia się organizacji hitlerowskich wśród mniejszości niemieckiej w Polsce. Jeśli ten stan rzeczy zostawimy w sytuacji, w jakiej znajdujemy się nasi rodacy w Niemczech, plan działania na sunie się sam przez się.

Nie sądzimy, aby zastosowanie chociażby w małej części zasady równości w położeniu naszej mniejszości niemieckiej do tego, z czym się na każdym kroku spotyka polska ludność w Rzeszy, mogło minąć bez wpływu na los tej ludności... Trzeba tylko śmiało wejść na tę drogę i konsekwentnie, stanowczym postępowaniem zmusić rząd niemiecki do wyciągnięcia wniosków z nowego stanu rzeczy”.

UMOWA Z GDANSKIEM

„Kurier Poznański” krytykuje podpisaną w dniu 11 b. m. umowę polsko-gdańską, kwestionując, jakoby oznaczała ona „normalizację” stosunków, jak to ogłoszono w komunikacie urzędowym.

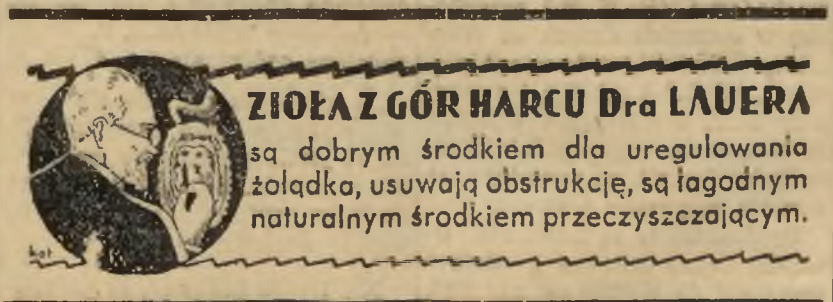
„Dokumenty z dnia 8 sierpnia i 11 października, podpisane przez przedstawicieli Polski i Gdańska, są świadectwami zaprawde poważnego zwycięstwa, jakie odniósł bankrut finansowy w rozgrywce z Polską. Jak wynika z protokołów, ostatnio podpisaną, Polska niejako legalizuje wszystkie bezprawne zarządzenia Gdańska i zadowala się jedynie „zapewnieniem”, że Senat będzie dążył do przywrócenia stanu pierwotnego... Nie dziwnie, że w Gdańsku mówią o wielkim zwycięstwie, o największym sukcesie w dążeniu do zupełnego usamodzielnienia Wolnego Miasta”.

0,78 l. spirytusu i 3,36 l. piwa „na głowę” w Polsce Wypijamy 25 milionów litrów spirytusu rocznie A jednak należymy do krajów wstrzemięźliwych

Wypicie dla piwa wypadła na lata 1926 — 1929 — 8,3 litra, na lata 1930 — 1933 — 5,3 litra. Spadek tu jest bardzo znaczny i stały. Tak np. w 1929 r. na osobę wypadło 9 litrów piwa, w r. 1930

BELGJA — KRAJ PIWOSZÓW

Teraz piwo. Ogólnie dotąd w Europie Niemcy i Austriacy uchodzili za piwoszów. Ostatnie kilka lat zmieniło ten stan rzeczy.

ZIOŁA Z GÓR HARCU DR. LAUERA
są dobrym środkiem dla uregulowania żołądka, usuwają obstrukcję, są łagodnym naturalnym środkiem przeczyszczającym.

— 8 litrów, w r. 1931 — 6 litrów, w r. 1932 — 4,3 litra, w r. 1933 — 3,2 litra.

ILE PIJĄ W EUROPIE?

Jak przedstawia się spożycie spirytusu i piwa w innych krajach? Na ogół na przestrzeni ostatnich 10-ciu lat w spożyciu nie zauważamy większych zmian, gdzieś tylko, jak w Belgji, Norwegji i t. p., nastąpił wzrost spożycia, w innych natomiast krajach, jak w Niemczech, Anglii, Włoszech, nastąpił nawet spadek. Ale na Zachodzie normy spożycia na ogół są o wiele wyższe. We Francji średnia spożycia spirytusu na jedną osobę wynosi ponad 2,5 litra na rok, czylił z górą 3 razy więcej, niż w Polsce. W Belgji — 1,2 litra, inaczej jednak w Niemczech, bo obecnie około 0,7 litra, gdy jeszcze do 1929 r. 1,2 litra. Podobnie, jak w Niemczech, spadek bardzo wyraźny w spożyciu spirytusu nastąpił we Włoszech, gdzie wynosi obecnie około 0,4 litra na osobę na rok.

czy. Najwięcej piwa spożywa Belg — około 210 litrów rocznie. Dla Szwajcarii na jednego mieszkańca wypadła 63 litry, w Niemczech obecnie tylko 59 litrów, pod czas gdy jeszcze w 1929 r. 83 litry, w Anglii 60 litrów.

Nawet biorąc te niskie normy konsumpcji, jakie spotykamy we Włoszech, czy w Niemczech, jeżeli chodzi o spożycie spirytusu i piwa, nie wyglądamy tak źle i raczej należymy do krajów wstrzemięźliwych. A przecież i tak liczbę szczególnie dla krajów południowych trzeba brać z dużą względnością. Francuz np. wypija oprócz spirytusu i piwa około 158 litrów wina rocznie, we Włoszech spożycie wina wynosi 90 litrów na głowę, w Szwajcarii ponad 40, gdy w Polsce zaledwie 0,1 litra.

CIEŻKA POZYCJA BUDŻETU

W układzie naszych stosunków, przy niskich zarobkach i ogromnej biedzie pracującej ludności miast i wsi, wydatki na alkohol są, w stosunku do innych poży-

cyj budżetu, wysokie. Tak np. w budżetach robotniczych alkohol i tytoń (na podstawie danych ankietowych), wynoszą około 4 proc., co wprawdzie wydaje się stosunkowo niewielką pozycją, a w praktyce jest jednak znaczną. Dość powiedzieć, że jest trzecia część tego, co wynosi wydatki rodzinne na ubranie, bieliznę i obuwie, a przecież ubierają się wszyscy członkowie rodziny, a spożywa alkohol zwykle połowa. Lepiej jest jeżeli chodzi o budżety urzędnicze, gdyż tylko 2 proc. dochodów pochłania tytoń i alkohol, stanowiąc zaledwie 1,6 wydatków na ubranie, bieliznę i obuwie.

Ten stan rzeczy nie byłby więc niepokojący, gdyby nie fakt, że spożycie alkoholu jest większe tam gdzie są mniejsze zarobki i że spożywa alkohol również młodzież i to w coraz większych ilościach. Jak wyglądają te sprawy zbliższa w życiu — napiszemy o tem innym razem. (a.)

Zmiany w Ubezpieczalniach Społecznych i przygotowania do wyborów

Dotychczasowi komisarze ubezpieczalni społecznych, rekrutujący się przeważnie spośród urzędników Ministerstwa Opieki Społecznej, otrzymali przedłużenie swoich delegacji na te stanowiska tylko do dnia 31 października r. b. Równocześnie dyktorem wszystkich ubezpieczalni wyznaczono umowy służbowe.

Zarządzenia te pozostają w związku z zamierzonym utworzeniem od dnia 1 listopada 16 ubezpieczalni wojewódzkich w całym kraju. Kierownictwo ubezpieczalni wojewódzkich objąć mają nowi

komisarze o szerokich uprawnieniach.

Jak słychać, komisarze ci przygotowują wybory władz samorządowych w ubezpieczalniach. Opóźnienie wyborów władz samorządowych w ubezpieczalniach motywowane jest tem, iż Ministerstwo Opieki Społecznej nie opracowało dotychczas przepisów wyborczych. Ustawa scaletniwa zawiera, jak wiadomo, jedynie postanowienia o organizacji władz ubezpieczalni, zastrzegając dla Ministra Opieki Społecznej prawo wydania przepisów wyborczych.

Straty Ubezpieczalni warszawskiej na komornem za puste lokale

Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie wynajęła przed rokiem około 30 lokali na ambulatorja i przychodnię lecznicze. Umowy z właścicielami domów zawarto kilkunastu. Obecnie ambulatorja i przychodnie zostały skasowane, ale Ubezpieczalnia opłacać musi komorne za puste i nieużytkowane lokale. Wydatki na ten cel wynoszą około 9 tysięcy złotych miesięcznie.

Jak słychać, władze nadzorcze zwróciły uwagę na sposób zawierania umów o lokale i poddać mają zbadaniu działalność Ubezpieczalni warszawskiej w tej dziedzinie.

Należy zaznaczyć, iż Ubezpieczalnia warszawska wypłaca obecnie tytułem komornego około 45 tysięcy złotych miesięcznie lekarzom domowym.

Kłeska nieurodzaju w powiecie plockim

PŁOCK, 22.10 (tel. wł.). Wiele się mówi obecnie o wielkiej kłesce nieurodzaju w Poznańskim, jaką wywołała dotkliwa susza, niewiele zato poświęca się uwagi ziemii plockiej, która również bardzo poważnie cierpi na nieurodzaj. Omłoty wykazały, iż straty dochodzą do 50 proc. w zbiorach czimn. Bardzo źle wypadły też jarzyny i rzepaki. Nasienie białej koniczyzny przepadło doszczętnie.

Przyczyną kłeski w powiecie

plockim jest mucha czeska, zdżelbelnik, pioniarka i inne szkodniki, które wystąpiły na polach z wielką obfitością. Oczywiście, nie bez wpływu na zbiory pozostały mrozy w maju i susza w ciągu wiosny.

Powiatowa komisja rolna liczy na pomoc rządową dla rolników. W związku z możliwością pojawienia się szkodników na wiosnę, czynione są starania o wyjednanie dla powiatu plockiego zniżki cen na nawozy sztuczne.

Zarządzenie Ministerstwa Skarbu w sprawie świadectw przemysłowych na r. 1936

Ministerstwo Skarbu wydało do Izby i Urzędów Skarbowych okólnik w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1936. Izby skarbowe zarządzić mają druk odpowiednich obwieszczeń i wydać zarządzenia niezbędne do akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych. Celem zapewnienia płatnikom należytej obsługi mają być uruchomione kasy poczyneczne, a urzędnicy przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw, muszą być dokładnie zaznajomieni z odpowiednimi przepisami ustawowymi.

W przypadku, gdy płatnik — wbrew udzielonym przez urząd — wyjaśnieniom — zażąda wydania świadectwa niższej kategorii, nie należy czynić mu żadnych trudności w nabywaniu żądanego świadectwa. Urzędnik za mieścić winien jedynie w deklaracji odpowiednią adnotację, po-

Morze to potęgą Polski